

[Justitsministeren.]

ken Udsættelse vil være forsvarlig, naar vedkommende ikke hensidder som Varetægtsarrestanter. Man skubber altsaa paa denne Maade den afsluttende Behandling af disse mindre Sager til Side, uden at man paa nogen Maade foregriber det endelige Resultat. Det er kun en Udskydelse af Tiltalespørgsmaalet, og der kan derfor af Løsladelsen ikke med Rette hos dem, der bliver løsladt, opstaa nogen som helst Forventning om, at Tiltale ikke vil finde Sted.

Jeg tillægger det overordentlig stor Betydning, at Politi, Anklagemyndighed og Domstole saaledes kan blive i Stand til at koncentrere sig mere om de store og alvorlige Sager, saaledes at vi kan faa disse fremmet endnu mere, end det er sket hidtil, og kan faa dem afgjort saa hurtigt som muligt, saaledes at vi, om jeg saa maa sige, i saa stor Udstrækning som muligt kan tage fat paa Toppen og faa de store Forbrydelser paa-dæmt først og saa efterhaanden kan arbejde os nedad, til vi har faaet gjort rent Bord.

Fremhæves kan ogsaa, at en saadan Løsladelse vil muliggøre, at Politiet i højere Grad, end Tilfældet nu er, vil kunne sætte ind imod den desværre i Øjeblikket stærkt forøgede Kriminalitet: Røverisager, Vold o.s.v.

Spørgsmaalet bliver da, efter hvilket Kriterium den eventuelle Løsladelse skal finde Sted. Jeg vil gerne understrege, at det er Tanken, at Løsladelse skal finde Sted efter individuel Undersøgelse i hvert Tilfælde, efter et Skøn, udøvet paa Basis heraf af Anklagemyndighed og Domstol, saaledes at Løsladelse navnlig vil kunne ske under Hensyn til den sigtedes Alder eller Helbred eller i Tilfælde, hvor Sagen foreligger tilstrækkeligt oplyst, saaledes at Udsættelse uden Skade kan ske angaaende Afgørelse af Tiltale eller ej, og hvor i øvrigt ingen Betænkeligheder skønnes at være forbundet med Løsladelsen. Naar dette Kriterium bliver fulgt, vil der selvfølgelig ikke blive Tale om nogen Masseløsladelse. Løsladelse vil finde Sted efterhaanden og med stærk Understregning over for den paagældende af, at der ikke er truffet Afgørelse med Hensyn til Tiltalespørgsmaalet, og at Arrestation vil kunne ske igen, hvis den paagældende blot i mindste Grad giver Anledning dertil.

Den Ændring, jeg saaledes foreslaar til den paagældende Paragraf, § 5 i Tillægget til Retsplejeloven, bestaar alene i, at de sidste 8 Ord slettes, og at der derefter — altsaa efter at der er sagt, Løsladelse ikke kan finde Sted — tilføjes: medmindre det under Hensyn til samtlige foreliggende Omstæn-

digheder findes forsvarligt, at han løslades forinden. Efter tilsvarende Regler vil den, der er idømt Straf for en af de omhandlede Forbrydelser, være at fængsle indtil Strafsafsoningens Paabegyndelse, saaledes at Reglerne altsaa ogsaa kommer til at gælde her.

Jeg vil gerne med disse Bemærkninger anbefale dette Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling, idet jeg ikke kan nægte, at jeg vil være taknemmelig, om det under Hensyn til Sagens Karakter maa blive hurtigt gennemført, da Myndighederne lægger meget stor Vægt derpaa.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Det er meddelt mig, at Udvalget for Prøvelse af Valg er rede til at gøre Indstilling om Godkendelse af et Valg. Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen.

Johs. Hansen: Da Ordføreren er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne fremsætte følgende Bemærkninger.

Udvalget har holdt Møde i Anledning af, at Redaktør Sehested-Grove har nedlagt sit Mandat i Folketinget. Paa den i Henhold til Valgloven af Indenrigsministeriet til Folketinget udarbejdede Stedfortræderliste er opført som Stedfortræder for Socialdemokratiet i Maribo Amt Professor Hartvig Frisch, der i Amtskredsen opnaede 5 664 Stemmer. Da der fra Professor Hartvig Frisch for Udvalget foreligger Erklæring om, at han modtager Valget, skal jeg paa hele Udvalgets Vegne indstille til det høje Folketing at godkende Professor Hartvig Frischs Valg som Medlem af Folketinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Professor Hartvig Frisch som Medlem af Folketinget

vedtoges enstemmigt med 125 Stemmer.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 47).